

LETNIK XXVIII, SEPTEMBER-OKTOBER 2020

Mir
9-10

Foto: <https://www.youtube.com/watch?v=sNx8aezDt6o>

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: PRIPRAVA NA RAZODETJE MEDŽUGORSKIH SKRIVNOSTI

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. avgusta 2020

»Dragi otroci!

To je čas milosti.

Z vami sem in znova vas kličem, otročiči, vrnite se k Bogu in molitvi, dokler vam molitev ne postane radost. Otročiči, nimate prihodnosti, niti miru, dokler se vaše življenje ne začne z osebnim spreobrnjenjem in spremembo na dobro. Zlo bo prenehalo in mir bo zavladal v vaših srcih in v svetu.

Zato, otročiči, molite, molite, molite.

Z vami sem in posredujem pri svojem sinu Jezusu za vsakega izmed vas.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. septembra 2020

»Dragi otroci!

Z vami sem tako dolgo, ker je Bog velik v svoji ljubezni in v moji prisotnosti. Kličem vas, otročiči, vrnite se k Bogu in molitvi. Merilo vašega življenja naj bo ljubezen in ne pozabite, otročiči, da molitev in post delata čudeže v vas in okoli vas.

Vse, kar delate, naj bo v Božjo slavo,
potem bodo nebesa napolnila z radostjo vaše srce in boste občutili,
da vas Bog ljubi in pošilja mene, da reši vas in zemljo, na kateri živite.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

MOLITI S SRCEM ... 5

TEMA MESECA: PRIPRAVA NA
RAZODETJE MEDŽUGORSKIH
SKRIVNOSTI ... 6

INTERVJU

Emilija Mrzlikar ... 13

SVETNICA 20. STOLETJA

Sv. Terezija Jezusova Andska ... 18

ODMEVI MLADIFESTA 2020

Cerkev potrebuje mlade ... 23

DOGODKI IN SPOMINI

Zgodovina Plavega križa ... 26

Moji spomini na p. Slavka

Barbarića ... 29

MOLITEV

Naj gorim z ognjem tvoje ljubezni ... 31

NAGOVOR VIDCA IVANA

Častite Jezusa, posnemajte Marijo ... 32

PRIČEVANJE

Tudi to je moč Medžugorja ... 34

VIDKINJA

Marija P. Lunetti za Slovence ... 37

INTERVJU, 2. del ... 39

PRIČEVANJE s. Emmanuel

»Počutim se starega, nebogljenega,
neuporabnega!« ... 41

MARIJINI OBROKI ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Znanec je pred kratkim ugotavljal, kako so nekatere stvari, ki bi jih z današnjega vidika najraje imeli za zastarele in zato neuporabne, pravzaprav bogate po svoji sporočilnosti. Včasih nas na častljivo starost opozorijo že besede, ki jih danes ne uporabljamo več (npr. Češčena Marija namesto Zdrava Marija). Če pa odmislimo starost in prisluhnemo vsebini, odkrijemo, da imajo tudi ta »zlajnana« besedila v sebi globoka, predvsem pa zelo resnična sporočila.

Taka »zguljena reč« je lahko tudi molitev rožnega venca ... Koliki ga ne molijo, ker je »dolgočasen«, saj se slišijo vedno ene in iste besede ... Človeku se spi od tega ponavljanja!

Vendar je za nas njegova vsebina mnogo bolj resnična, kot so različne novice, ki nam jih prinašajo sodobni mediji. To je resnica, ki je naši osebi tudi mnogo bližja kot resnice tega sveta, mnogo bolj naklonjena in za neštete tudi v najtežjih trenutkih pomirjajoča. Skrivnosti, ki jih med molitvijo rožnega venca razmišljamo, postavljajo našemu življenju večnostne temelje.

Marija nas ne neha vabiti: »Molite, molite, molite, dokler vam molitev ne postane veselje!« In ona zagotovo ve, zakaj vztraja pri tej mili prošnji!

September-oktober 2020

3

***Sporočilo Kraljice miru, ki ga je
prejel vdec Ivan 15. avgusta 2020:***

Medžugorski vdec Ivan je imel videnje na praznik Marijinega vnebovzvetja v Bostonu (kjer živi). Trajalo je od 0.38 do 0.43.

Presveta Devica Marija je prišla posebno radostna in srečna. Vse je pozdravila s svojim običajnim pozdravom:

»Hvaljen Jezus, dragi moji otroci.«

Z razprostrtimi rokami je vsem nam podelila svoj materinski blagoslov. Nato je rekla:

***»Dragi otroci,
tudi nocoj vam prinašam Ljubezen.
Ponesite ljubezen v teh nemirnih časih drugim.
Nesite upanje posebno tistim, ki so ostali brez upanja.
Ponesite mir vsem, v katere je vstopil nemir.
Dragi otroci, to je čas velikih skušnjav,
a obenem tudi čas velikih milosti,
zato, dragi otroci, sprejmite ta čas preizkušenj,
da bi mogli iz njega iziti očiščeni v veri.
Mati moli za vsakega od vas in
posreduje pri svojem Sinu za vsakega od vas.
Hvala, dragi otroci, ker ste se tudi danes odzvali mojemu klicu.«***

Sveta Devica je še molila nad nami, dokler ni izginila v znamenju luči in križa, s pozdravom:

»Pojdite v miru, dragi moji otroci.«

Ivan je imel tudi zasebni pogovor in je poudaril vabilo Matere k ljubezni, miru in upanju prav zato, ker smo mi tisti, ki moramo ponesti svetu te vrednote. Ne smemo se bati trpljenja, ker je namenjeno očiščenju in nas približa Gospodu.

Vir: <http://www.medjugorje.si/>

MOLITI S SRCEM

Marija je velikokrat rekla: »Molite, molite, molite, dragi moji otroci.« Nismo poklicani k molitvi z ustnicami, Marija nas ne prosi, naj molimo, vmes pa gledamo na uro in komaj čakamo, kdaj bo molitev končana. Marija nas vabi k molitvi s srcem.

Moliti s srcem pomeni, da si vzamemo čas za Boga. Moliti s srcem pomeni moliti iz ljubezni in z ljubeznijo. Moliti z vsem svojim bitjem, tako da naša molitev postane srečanje z Jezusom, da naša molitev postane veselje. Če molimo s srcem, bo, ko bomo končali molitev, naše srce polno veselja in ljubezni. »Naj molitev postane veselje za vas,« je dejala Marija. »Dragi otroci, tisti, ki moli, se ne boji prihodnosti.«

In Marija je še rekla: »Dragi otroci, če želite obiskovati šolo molitve, morate vedeti, da v tej šoli ni vikendov in prostih dni. V šolo molitve moramo iti vsak dan. Dragi otroci, če želite bolje moliti, potem morate vedno več moliti. Moliti več je vedno osebna odločitev, moliti bolje pa je milost, milost, ki je dana tistim, ki molijo več.«

Velikokrat rečemo, da nimamo časa za molitev. Toda Marija pravi: »Ne, dragi otroci, čas ni problem, težava je ljubezen.

Ker, dragi otroci, ko ima človek nekaj rad, za to vedno najde čas. Če pa česa ne ljubi, za to ni nikoli časa.«

Tako lahko vidite, kako je s tem: če imamo radi molitev, bomo imeli čas zanjo.

In naša nebeška Mati nas vodi s tako ljubeznijo. V vseh teh letih nas prebuja iz duhovne smrti. Želi nas okrepiti v naši veri in molitvi.

Vir: <https://medjugorjecouncil.ie/ivan-ladys-school-prayer/>

TEMA MESECA

PRIPRAVA NA RAZODETJE MEDŽUGORSKIH SKRIVNOSTI, 1. DEL

Kjer sta ljubezen in življenje, so tudi skrivnosti. Ko se ene razkrijejo, nastajajo druge ..., v odnosih je vedno določena dinamika. Jezus je s svojimi skrivnostmi, ki jih je počasi razodeval, pripravljaj učence, da bi sprejeli velikonočno dogajanje ter se ne bi pohujšali ob njegovem zunanjem propadu in smrti. Skoraj nihče od učencev ni prestal te velike preizkušnje, šele po veliki noči so se počasi »sestavljali skupaj«.

S skrivnostmi se bomo vedno srečevali. Bog se nam razodeva in ostaja skrivnost, prav tako tudi Jezus in Marija ... Človeško življenje je kljub vsem znanstvenim raziskavam

velika skrivnost, prav tako tek zgodovine in življenje drugih. Marija nam želi v času Cerkve **pomagati pri vstopu v Jezusovo skrivnost in črpanju milosti iz nje**. Medžugorska prikazovanja in sporočila so od vsega začetka skrivnostna, na poseben način tudi zaradi desetih skrivnosti, ki jih želi Kraljica miru posredovati vidcem in vsemu svetu.

Diego Maneti razdeli medžugorska prikazovanja in vsebino sporočil na štiri obdobja. Prvo obdobje je bilo od začetka prikazovanj do leta 1984. V tem času je Marija razodela pet stebrov medžugorske duhovnosti. V

naslednjem obdobju, do leta 1987, so bila sporočila namenjena župniji Medžugorje in župnijam sveta, prav tako tudi evharistični pobožnosti. V obdobju med 1987 in 1991 je Marija spregovorila o velikih spremembah v svetu, padcu komunizma v Rusiji in na Vzhodu ter o zmagi njenega brezmadežnega Srca. V četrtem obdobju, od 1991 dalje, je izpostavila **veliki odpad od Boga ter apokaliptični boj s hudičem**, ki je bil »spuščen z verig«. Na tleh nekdanje Jugoslavije se je razbesnela državljanska vojna, v svetu je velika nevarnost tretje svetovne vojne, nastopa bojeviti muslimanski radikalizem.

Mnogi razlagalci in tudi sama Marija govorijo o tem, **da se bo v Medžugorju dopolnil tretji del tretje fatimske skrivnosti**, ki je povezan z veliko ruševinami in preganjanjem Cerkve. Kljub temu je to obdobje, ki se je začelo leta 1991 s padcem Sovjetske zveze, kar je bilo napovedano v Fatimi, začetek zmagoslavja Marijinega Srca.

Že pred letom 1991 je Marija povedala vidcem, da morajo vedeti, **da Satan obstaja in da Bog dopušča njegovo zapeljevanje** ter nasilje za določeno obdobje. »Stoletje, v katerem živite, je pod oblastjo Satana, toda ko bodo uresničene skrivnosti, ki so vam zaupane, bo njegova moč uničena. Že sedaj začenja izgubljati moč, zato je postal tako agresiven:

razbija zakone, podpira neslogo (tudi med posvečenimi dušami), povzroča obsedenosti in izziva umore. Zavarujte se pred njim s postom in molitvijo, zlasti z molitvijo v skupnosti. Nosite na sebi svete predmete, postavite jih tudi v svoje domove. Oživite uporabo blagoslovljene vode.« (14. april 1982) Poslednji časi tako dobivajo svojo umestitev v zgodovinskem kontekstu. Bog se je želel razodeti malim in ponižnim. Marija tako ponavlja evangeljsko sporočilo za današnjega človeka. 2. maja 1982 je rekla: **»Prišla sem klicat svet k spreobrnjenju in to je zadnjikrat.** Potem se ne bom več prikazovala na zemlji. To so moja zadnja prikazanja.«

4. aprila 1985 je Marija rekla vidkinji Mariji Pavlović: »Danes je dan, ko sem hotela prenehati z dajanjem sporočil, ker me posamezniki niso sprejeli. Župnija pa se je prebudila, zato vam želim dajati sporočila kot še nikoli prej v zgodovini od začetka sveta.« 23. decembra 1982 pa je rekla: »Vse skrivnosti, ki sem vam jih zaupala, se bodo uresničile, tudi vidno znamenje se bo razodelo. Vendar ne čakajte tega znamenja, da bi zadovoljilo vašo radovednost. **Bolj kot vidno znamenje bo pomembna čas milosti za vernike.** Zato se spreobrnite in poglobite svojo vero. Ko bo prišlo vidno znamenje, bo za mnoge že prepozno.« Znamenje bo

lepo, trajno in Božje.

Marija kliče predvsem **k budnosti in pripravljenosti**. Samo če bodo ljudje budni, se bo poglobila njihova vera. Za vero je treba moliti. Lahko se bo zgodilo, da bodo ljudje pokleknili, priznali prisotnost Boga, vendar ne bodo verovali Vanj in Mu zaupali. V veri priznamo, da je Bog dober, usmiljen in da smo v njegovih rokah. Pomenljivo je sporočilo Mirjani za božič 1982: »Mirjana, zdaj se boš morala obračati k Bogu v veri kot katerakoli druga oseba. Prikazovala se ti bom na tvoj rojstni dan in ko boš v življenju imela težave. Mirjana, izbrala sem te in ti povedala vse, kar je bilo potrebno. Razodela sem ti tudi mnoge težke stvari, ki jih moraš pogumno nositi v sebi. Misli name in na solze, ki jih tudi jaz prelivam zaradi tega. Ostani pogumna. **Hitro si**

razumela moja sporočila in sedaj moraš tudi sprejeti, da moram iti.

Bodi pogumna!« Mirjani je bilo zelo težko, ko so se zanjo prenehala vsakdanja videnja. Domači so ji stali ob strani. Zakaj se ji od takrat Marija prikazuje na njen rojstni dan, bo razodeto kasneje ...

Marija je izbrala Mirjano, da bo svetu sporočila deset skrivnosti. Ko se ji je prikazala 25. avgusta 1984, ji je spregovorila o nekaterih stvareh, ki se bodo zgodile preko nje pri razkrivanju skrivnosti. Ko je razmišljala, katerega duhovnika naj izbere, ji je vedno prišel na misel **p. Petar Ljubičić**. Ta frančiškan je imel **veliko srce za uboge**, priskrbel jim je hrano in prenočišče. Začutil je ljudi v stiski, bil jim je blizu in jih opogumljal z upanjem. Spoštovala ga je in se poistovetila z njegovo skrbjo

Foto: <https://radiomaria.it/>

za ljudi. Vedno ji je pomagal, ko je potrebovala bližino in pomoč duhovnika.

Mirjana je od leta 1987 imela videnja vsakega 2. v mesecu, in sicer vse do 18. marca letos, ko ji je Marija rekla, da teh prikazanj ne bo več.

Zvitek, na katerem so zapisane skrivnosti

Marija je Mirjani izročila poseben zvitek, na katerem so zapisane skrivnosti. Mirjana pravi, da je materialen, vendar ga ni mogoče opredeliti. Ni papir, ni tkanina. Mogoče ga je videti, se ga dotakniti, toda zapisanega ne more prav prebrati nihče razen Mirjane. **Skrivnosti si sledijo od prve do desete, navedeni so tudi datumi dogodkov.** Ko bo čas za to, bo Mirjana izročila ta zvitek izbranemu duhovniku. Po večdnevem skupnem postu in molitvi bo duhovnik svetu razodel

skrivnosti. Duhovnik bo prejel milost, da bo prebral prvo skrivnost, kasneje še ostale. Med vojno se je ta zvitek za nekaj časa izgubil, najden je bil v Mirjaninem stanovanju v Sarajevu konec maja 1990. P. Petar Ljubičić, ki bo skrivnosti razodel svetu, zvitka še ni videl.

Tako vsebina ostaja skrivnost, nihče ne pozna nobene podrobnosti. Naj tako ostane še naprej, kakor bo Božja volja. V glavnem tudi skeptiki gredo mimo tega skrivnostnega pisanja. Mirjana pravi, da mora velikokrat pomiriti ljudi, ki jo sprašujejo, kdaj bodo nastopile katastrofalne apokaliptične razmere. Kraljica miru ni prišla, da bi napovedala uničenje, pravi, **ampak da bi izbojevala boj nad zlom.** Tiste, ki zaupajo v Božjo ljubezen, bi to morale napolniti z veseljem.

Poleg Mirjane sta vseh deset

skrivnosti prejela še Jakov in Ivanka, ostali vidci imajo še vsakodnevna videnja. Marija je rekla **Ivanki: »Draga moja hčerka, danes je najino zadnje srečanje.** Ne bodi žalostna, ker te bom obiskala na vse obletnice, razen naslednjo. Moja hčerka, ne misli, da si naredila kakšno napako, da te zato ne bo bom več obiskovala. Nisi naredila nič narobe. Z vsem srcem si sprejela in uresničila načrte, ki sva jih imela moj Sin in jaz. Ivanka, hvala, ker si odgovorila na klic mojega Sina in da si bila tako vztrajna, kot je On pričakoval. Hči, povej svojim prijateljem, da sva moj Sin in jaz vedno z njimi, ko naju iščejo in kličejo. Kar sem ti rekla v teh letih, zlasti glede skrivnosti, ne razodevaj nikomur, dokler ti ne bom tega naročila. Ivanka, milosti, kakršne ste prejeli ti in tvoji prijatelji, do sedaj še

ni prejel nihče na zemlji.« (7. maj 1985) Marija je rekla **Ivanki**, naj pove svojim prijateljem, kaj ji je pripravil Gospod. Obljubila ji je, da ji bo blizu, tudi če se ji ne bo več vsak dan prikazovala. Skrivnosti mora ohraniti zase, dokler bo Gospod želel. **Ivanka ima odtlej letna prikazanja na obletnico prikazovanj, 25. junija.**

Mirjana pravi, da sta z Ivanko prvi videli Marijo in njima so tudi najprej prenehala vsakdanja prikazanja. Bilo ji je težko za Ivanko, potem ko je šla že prej sama skozi podobno preizkušnjo.

V letu 1985 je imela Mirjana notranja videnja, v kateri ji je Marija odkrivala njeno vlogo v prihodnosti. Na veliki šmaren jo je prosila, naj pove svetu: »Že štiri leta vas vabim k spreobrnjenju, spreobrnite se, da ne bo prepozno! **Sedaj je čas za spreobrnjenje in ne takrat, ko se bodo začele uresničevati skrivnosti.**«

2. septembra 1987 se je Marija prikazala Mirjani v njihovem stanovanju v Sarajevu. Povedala ji je, da je njeno poslanstvo, **da moli za tiste, ki ne verujejo**, za tiste, ki še niso spoznali Božje ljubezni. To so tisti, ki ne čutijo Cerkve za svoj dom in Boga za svojega Očeta. Marija je povedala, da jih ne smemo imenovati neverniki, ker jih s tem obtožujemo. Morali bi razmišljati o njih kot o bratih in sestrah. So pa tudi nekateri,

ki se imajo za vernike, v resnici neverniki, ker ne živijo v skladu s tem, kar uči vera.

Poleg Mirjane bodo tudi ostali vidci imeli možnost spregovoriti o skrivnostih. Predvsem pa so vsi zavezani, da jih ne bodo posredovali, dokler jim Marija tega ne dovoli. Vsekakor so sporočila v tem obdobju kot učbenik za boj z zlom. Marija želi ljudi voditi h Kristusu, hudič pa jih vleče stran od Njega.

Marija je v prelomnem letu 1991 rekla: »Zdaj, ko se je začel uresničevati moj načrt, **je Satan močan in hoče zмести moje načrte miru** ter vam dopovedati, **da moj Sin ni dovolj odločen v svojih odločitvah**. Zato vas vse, dragi otroci, kličem, da bi še bolj molili in se postili. Kličem vas k devetdnevnu odpovedovanju, da bi se z vašo pomočjo uresničilo vse, kar želim uresničiti po skrivnostih, ki sem jih začela v Fatimi. Kličem vas, dragi otroci, da zdaj spoznate, **kako pomemben je moj prihod in resen zdajšnji položaj**. Želim rešiti vse duše in jih darovati Bogu. Zato molite, da bi se v polnosti uresničilo vse, kar sem začela.« Z Marijinimi sporočili se začneja poslednji čas. Marija bo zlomila glavo kači, ki je hudič. Mnogi ljudje bodo zastrupljeni z njegovim strupom, potem bo nastopilo obdobje miru. V Medžugorju se bodo zaključila moderna Marijina prikazovanja.

12. septembra 1998 je **videc Jakov** imel zadnje vsakodnevno prikazovanje: »Dragi sin! Tvoja mati sem in te neskončno ljubim. Od danes naprej se ti ne bom več prikazovala vsak dan, ampak samo na dan božiča, ki je dan rojstva mojega Sina. Ne bodi žalosten, ker bom vedno s teboj kot mati in kot prava mati te ne bom nikoli zapustila. Poslušaj glas mojega Sina, ki je pot k miru in ljubezni. Trudi se vztrajati v poslanstvu, ki sem ga ti zaupala. **Bodi zgled človeka, ki je spoznal Boga in njegovo ljubezen**. Naj se vedno v tebi prepozna zgled, kako Bog deluje v življenju ljudi in po njih. Blagoslavljam te s svojim materinskim blagoslovom in se ti zahvaljujem, da si odgovoril na moje povabilo.«

Vsak od vidcev ima svoje mesto v načrtu odrešenja, vsak je naslovnik Božjega nagovora. Vsi pa se morajo **naučiti živeti iz tega, kar so prejeli**. Pomembna je povezanost z Marijo in Jezusom, da ju prosijo za njuno pomoč. **Marija vabi k zvestobi**, vidce in svet opozarja, **da smo se oddaljili od Boga in od njenega Sina. Vabi, da bi imeli podobno srce kot njen Sin**. Hudič stopnjuje svoje napade in hoče uničiti dobro v človeških srcih. Marija pogosto opozarja, da ne smemo dopustiti, da bi Satan zagospodoval nad nami. Zato se je treba opredeliti za Jezusa, Mu zaupati in vztrajati v boju. Hudič je lažnivec, kdor pa je z Jezusom, ga more razkrinkati. Treba se bo torej odločiti za svet ali za Boga. Poleg dejstev, ki bodo očitna, bo pomemben osebni pristanek na to dogajanje. Post in molitev sta pomembni sredstvi v času pričakovanja razodetja

skrivnosti. Zlasti molitev. Marija pravi, **da je sedaj potrebna budnost in opredeljenost**, da ne bi šlo to dogajanje mimo nas. Bog bo podaril milosti tistim, ki bodo pripravljeni. Zato je potreben neprestan boj z zlom in zaupanje v Gospoda. Zelo jasne so njene besede, **da je to odločilni čas, v katerem nam stoji ob strani**. In če je hudič okrepil svoj napad, moremo mi z ljubeznijo in mirom Kraljice miru zmagati zlo ter to izkušnjo posredovati drugim. Marija pripravlja svoje apostole, da bi z molitvijo in budnostjo sprejeli čas razkritja skrivnosti. **Pomagati morajo Mariji, da bi človeštvo slišalo njen glas in se spreobrnilo**. Njih in tudi nas prosi, naj odpremo vrata Kristusu in zaživimo v vztrajni molitvi zlasti rožnega venca in se, če se le da, vsak dan udeležimo svete maše.

Primož Krečič

Foto: <https://www.lalucedimaria.it/>

INTERVJU 1. del

EMILIJA MRZLIKAR: PRVI NAVDIH NA POTI K MARIJI

V tokratni številki smo besedo v intervjuju dali gospe Emiliji. Prepričana sem, da mnogi med bralci poznate njo in njena časovno zelo strnjena, a duhovno zelo bogata romanja. O mnogih milostih in sadovih teh romanj bi mogli veliko napisati, a tukaj naj izpostavimo predvsem dvoje: hvaležnost, s katero se gospa Emilija ozira nazaj, ter zaupanje v Boga in Marijo, s katerim gleda naprej.

Gospa Emilija, morda bi nam najprej povedali, kako so prišle vesti o dogajanju v Medžugorju do vaših ušes?

Prvo pripoved o dogajanju v Medžugorju sem slišala od svoje mame že okrog leta 1982. Njena

pripoved o resnični Marijini navzočnosti je bila živa in navdušujoča. Dotaknila se me je! Kmalu sem dol poromala tudi sama, in sicer iz leta v leto pogosteje. Tam sem počasi, a vedno močnejše doživljala Marijino toplino, nežnost, radost. Romala sem z različnimi vodiči. Da bi kdaj bila sama vodič, nisem pomislila niti v sanjah, Bog pa me je na dolgi rok preko preizkušenj pripravljaj na to odgovorno poslanstvo.

Kakšne priprave imate v mislih?

Ljudje marsikaj dojamemo šele ob pogledu nazaj. Tako sem tudi jaz po več letih vodenja spoznala, kako me je Bog na to poslanstvo pripravljaj dlje časa, in to »brez moje vednosti«.

Poskrbel je še, da so »priprave« tekle hkrati v posvetno in duhovno smer. Na primer: izgubila sem službo. Nisem obupala! Pred Najsvetejšim sem vsak dan molila eno uro na kolenih. Deseti dan sem potožila: »Jezus, jaz ne vem, ne kod ne kam.« Dvanajsti dan sem bila v službi na bivšem Ministrstvu za znanost in tehnologijo! Dobila sem lepo, a tudi zahtevno in odgovorno delovno mesto. Moja posvetna priprava je bila, da sem razvila spoštljiv odnos do vseh ljudi, se naučila prisluhniti in poslušati ter se odgovorno organizirati pri delu. Del duhovne priprave so bili posebni

dogodki, ki sem jih doživljala pri dnevni molitvi pred Najsvetejšim. Moj spovednik, p. Polikarp, mi ni verjel. Bila sem žalostna! Šele v tretjem pogovoru ga je ganilo. Odgovoril je: »Prosíte Jezusa: 'Jezus, prosim Te za milost, da se Ti dam na razpolago, da bo po meni mnogo ljudi spoznalo Tebe!'« Pomena teh besed nisem dojela, a sem jih približno eno leto vsak večer izrekala v svoji molitvi.

Nato je prišel dogodek v Medžugorju. Med molitvijo pred Marijinim kipom v cerkvi sem jasno zaslišala notranji glas: »Zaupano ti je veliko romarjev, dajala boš odgovor pred njimi in Bogom.« Prestrašila sem se. Nisem razumela, kaj to pomeni. Vznemirjena sem pohitela v spovednico in spovedniku povedala o tem dogodku. Pričakovala sem odgovor, nasvet, pa ni bilo nič od tega. Zopet sem bila razočarana. Zgodilo pa se je nekaj čisto drugega. Spovednik mi je podaril knjigo Vodič za vodiča, ki jo je napisala Marija Dugandžić. Zopet čudno presenečenje. Čemu meni ta knjiga? Ne bom je brala! Ko sem se vrnila domov, pa sem čutila drugače: »Če sem knjigo dobila v spovednici, jo moram prebrati.« ... Vsebina me je močno nagovorila. Začela se je porajati želja, da se udeležim seminarja za vodiče.

In ste se ga?

Da, kmalu sem od spovednika iz

Medžugorja dobila povabilo za udeležbo na seminarju. Zgodilo se je! Točno na svoj rojstni dan sem odpotovala z vlakom preko Zagreba. Na moje veliko začudenje mož ni nasprotoval. Marija, HVALA ti, to je bilo tvoje povabilo! Na seminarju je bilo 180 udeležencev iz različnih držav, samo dve sva bili iz Slovenije (druga udeleženka je bila tam zaradi prošnje za ozdravljenje). Pred vsakim predavanjem smo imeli pol ure češčenja pred Najsvetejšim. Bilo je milostno! Zadnje predavanje je imel p. Jozo Zovko. On je dobro poznal slabosti vodičev (nesodelovanje, ljubosumje, napuh itd.), zato je dvignil glas in zelo resno opozoril, kakšen mora biti vodič. Biti vodič romarjev je Božje poslanstvo! Naštel je lastnosti vodiča: (1) biti mora človek molitve, (2) ljubezniv, (3) ponižen, (4) potrpežljiv in (5) iznajdljiv, (6) znati mora poslušati in (7) na sebe pozabiti, (8) nikdar ne sme govoriti o negativnih stvareh in (9) gorje tistemu, ki bi se okoriščal z denarjem.

Kako so pa romarji izvedeli, da se za romanje v Medžugorje lahko obrnejo na vas?

Po več »naključjih«, ki seveda to niso ... Po seminarju sem še vedno romala kot romarka. Čisto slučajno sem med možnostmi izbrala tisto, ki je bila časovno najkrajša in zato zahtevnejša vrsta romanja. Vodila nas je neka gospa, nato še ena, jaz kot tretja pa

sem sodelovala le pri različnih molitvah. A zgodilo se je, da je druga vodička zbolela, prva pa iz nekega ljubosumja odstopila. Ostala sem sama. Prijav romarjev je bilo vedno več, jaz pa se še vedno nisem čutila pripravljena na vodstvo. Duhovnik v Medžugorju je s svojo spodbudo dal piko na i. Rekel mi je, naj se opogumim, sprejem vodenje in vztrajam. Tako se je začelo moje poslanstvo vodenja romarjev. Seveda ne brez križev, ljubosumja, prezira in še česa podobnega.

Kaj pa vam je bilo v tisti začetni fazi, ki gotovo ni bila lahka, v oporo?

Šla sem na kolena pred Najsvetejše, vsako jutro ob 6. uri k sveti maši. Prosila sem Jezusa za razsvetljenje,

kako oblikovati program, kaj govoriti, da bi romarji prepoznali veličino svetega kraja. Duhovnika je bilo težko pridobiti za to kratko varianto. Kljub vsemu je nekaj duhovnikov poromalo z nami. Pred vsakim romanjem sem šla k spovedi ter duhovnika prosila za blagoslov našega romanja. Takoj na začetku romanja sem udeležencem tudi povedala, da nas spremlja duhovnikov blagoslov, ki sem ga prejela pred odhodom in ga prenašam na vse; povedala pa sem tudi spodbudne besede, ki mi jih je dal na pot. Nihče od duhovnikov mi tega blagoslova ni odklonil.

Kakšen pa je program vašega romanja?

Program, ki je že več let enak, sem oblikovala samo preko molitve. Bistvo Medžugorja so kraji s posebnimi milostmi: Križevac,

Podbrdo, večerni program. Dodali smo še Vionico, ki nam da razsežnost dobrodelnosti. Na pot gremo ob 19. uri iz Kranja in vse do Metlike »pobiramo« romarje. Nato se začne molitev. Po poti zmolimo tri do štiri rožne vence (vsako desetko drug romar). Ostali čas je namenjen počitku, tudi predstavitvi Medžugorja in podobno. Okrog 5. ure zjutraj pridemo na cilj. Najprej se uredimo, sledita zajtrk in kavica na toplem, v bifeju. Nato se povzpnejo na Križevac. Okrog 11. ure gremo v Vionico, se posedemo v kapelo ter se med predavanjem prednice, s. Kornelije, tudi nekoliko odpočijemo. Nato gremo k Mariji na Podbrdo. Ob 14.30 imamo kosilo. Na vse kraje nas spremlja avtobus. Po kosilu gremo nazaj k cerkvi in imamo še dovolj osebnega časa do večernega programa. Udeležimo se celotnega

večernega programa, ki se zaključi s češčenjem Najsvetejšega. Po tem se odpravimo proti domu. V nedeljo zjutraj okrog 7. ure smo že v Ljubljani.

Verjamem, da se je v letih vsakomesečnih romanj to »ogrodje« res učvrstilo. Jaz ga vidim kot drevesno vejo spomladi, ko na njej začnejo odganjati nešteti cvetovi, nešteti milostni dogodki, ki jih rodi tudi vloženi napor slehernega romarja.

Milostnih dogodkov je nešteto, popisala bi z njimi knjigo ali več! Morda najprej nekaj besed o Križevcu Mnogi pravijo: »Nisi bil v Medžugorju, če nisi šel na Križevac.« Mi smo šli, v vsakem vremenu: v močnem dežju, v mrazu, v gosti megli in po spolzkih tleh, v snegu in tudi v pripeki. Vedno smo si romarji pomagali med sabo, vse je potekalo mirno in brez poškodb. Mnogi romarji, včasih kar vsi iz skupine, so na posameznih postajah delili svoja globoka doživetja, življenjske izpovedi, posebno v zimskem času, ko smo bili bolj sami in ni bilo gneče. Koliko tolažbe, upanja in žive vere smo bili deležni! Posebno na 12. postaji, kjer smo bili vsi na kolenih. Tu tečejo solze, ko čutiš svojo majhnost, grešnost, s križa pa Božjo ljubezen.

Spomnim se vztrajnega romarja, očeta šestih otrok. Z žrtvijo in molitvijo križevega pota je vsem

otrokom izmolil vero in visoko izobrazbo, od doktorjev naprej. Z nami sta izjemno radost doživela romarja iz Peruja in Mehike. Vsakokrat je v skupini mnogo romarjev, ki na vrh Križevca pridejo bosih nog. Pred leti sem tudi sama večkrat šla tako. Tudi pozimi pri temperaturah pod ničlo. Dostikrat so bile žrtve – darovanje za druge ... Ko je z nami romal bolniški duhovnik Toni Brinjavc in vodil križev pot do vrha, smo to doživeli, kot da nas vodi sam Jezus ... Pred vodenjem sem nekoč imela milost biti na videnju vidkinje Vike ob 22.30 na Križevcu. Marija je dala sporočilo: »Pridite pred križ in molite, s križa pritekajo posebne milosti.«

(Nadaljevanje na str. 39)

SVETNICA 20. STOLETJA

SVETA TEREZIJA JEZUSOVA ANDSKA (1900–1920) **prva svetnica Čila, karmeličanka, zavetnica in** **priprošnjica za vse telesne bolezni**

»Ljubezen je zlitje dveh v eno, da bi skupaj dosegla popolnost.«

Obdani z virusi, bakterijami in drugimi tegobami telesnih bolezni iščemo oporo, tolažbo, pot in se včasih znajdemo v temnem labirintu izgubljeni, prestrašeni. Naj nam prižgejo luč in nam pomagajo ter nas vodijo svetniki, ki so še nedavno hodili po tej zemlji tako, kot hodimo mi danes, da bi dosegli večno zveličanje in svetost. Naj nam bodo

zglede poguma in zaupanja v Božji načrt.

Življenje sv. Terezije je bilo zelo kratko, a vendar tako zelo bogato in polno. Svojo zemeljsko pot je končala ravno pred sto leti pri rojstnih 19 letih. Vzrok njene smrti naj bi bil tifus, a zgodovinarji glede tega niso enotni. Tudi pred sto leti je namreč po svetu zavladal strah pred boleznijo, in sicer pred špansko gripo, za katero pravijo, da je vzela več življenj kot 1. svetovna vojna in je hudo prizadela tudi takratne prebivalce Slovenije. A glavna skrb dekleta, ki je od vstopa v samostan nosilo redovno ime Terezija Jezusova, ni bila bolezen. Vsa njena pozornost je bila usmerjena v Ljubezen, pisano z veliko začetnico, in hrepeneče je čakala, kdaj bo lahko s svojimi zaobljubami postala Kristusova nevesta. Želja se ji je izpolnila prej, kot je bilo načrtovano, 7. aprila 1920, ker je bilo njeno življenje zaradi hude stopnje bolezni že zelo ogroženo.

Bog jo je poslal na svet 13. julija 1900 v Santiago, glavno mesto Čila, kjer se je pridružila materi Luciji Solar de Fernandez in očetu Miguelu

Fernandez Jaraquemada ter starejšima bratoma in sestri: Miguelu, Luisu in Luciji. Kasneje je Juanita Fernandez Solar dobila še sestrico Rebecca in brata Ignacia. Že njeno rojstvo je bilo težko, bali so se, da ne bo preživela, toda Juanita je bila borka in družinski kočijaž je pripomnil: »Če je ta punčka prišla tako daleč, je to znak, da Gospod hoče, da naredi velike stvari.«

Družina je živela na posesti pri dedku, ki jim je bil pravi zgled vere, vedno z rožnim vencem v rokah. Manjkalo jim ni ničesar, bili so globoko verna in finančno premožnejša družina. Juanita je bila živahna deklica, oboževala je jahanje, rada je plavala, igrala tenis, kroket in uživala v petju, igranju kitare in orgel; bila je tudi nadarjena plesalka. Kot otrok je bila znana po svoji vzkipljivosti in trmi. Prelomnica njenega življenja naj bi bil potres v Santiagu leta 1906, ko ji je Bog spregovoril. A obvladovanje značajskih lastnosti se je začelo med pripravami na prvo sv. obhajilo, še bolj pa po svetem obhajilu, ki ga je prejela 11. septembra 1910. V svojih spominih je zapisala: »Spomnim se, kako sta me moja mati in teta vozili k sv. maši in nam vse razložili, med sv. obhajilom sem bila vsa prevzeta od želje, da bi tudi jaz prejela sv. obhajilo, prosila sem mamo, a je dejala, da še nisem pripravljena za ta dogodek. Leta 1907 je umrl dedek, po

njegovi smrti je bila posest razdeljena na tri dele, preselili smo se v hiško in teta Juanita mi je dala porcelanasti kip lurške Device Marije, ki sem ga imela ob svoji postelji. In z bratom Luisom sva vsak dan skupaj pred kipom molila rožni venec.«

Ob prvem sv. obhajilu v njenem dnevniku najdemo zapis: »To je bil srečen dan zame in lep dan za naravo prav tako. Sonce je spustilo svoje žarke in mojo dušo napolnilo s srečo in hvaležnostjo Stvarniku.«

Močno je nanjo vplivala knjiga Terezije Deteta Jezusa Povest duše, ki jo je prvič prebrala leta 1914, in se odločila, da bo svoje življenje posvetila Bogu. Šolala se je v kolegiju Presvetega Srca Jezusovega

v Santiagu. 7. maja 1919 je vstopila v samostan bosonogih karmeličank Svetega Duha v mestu Los Andes (90 km od Santiaga) in prejela redovno ime Tereza Jezusova. Toda kmalu je zbolela. Svoje trpljenje zaradi bolezni je darovala za rešitev duš. V svojem dnevniku je zapisala: »*Nikoli ne pokaži, da trpiš, razen če te Mati vpraša.*« in pa: »*Naj ne iščem tolažbe pri nikomer, niti pri Jezusu, temveč ga prosim, da mi da moč, da bi lahko še bolj trpela. Karmeličanka se žrtvuje, da bi posvetila vse člane Cerkve.*«

Umrla je 12. aprila 1920. Po priznanem čudežu jo je 3. aprila 1987 papež Janez Pavel II. v Santiagu razglasil za blaženo. Sledili so še drugi čudeži, tako da je bila 21.

marca 1993 v Rimu razglašena za svetnico. Pri njeni beatifikaciji v Santiagu je bil prisoten njen brat Luis. Zapisal je, kako jo je nekoč vprašal: »Ali ne čutiš groze pred neskončnimi prostori?« In Juanita mu je odgovorila: »Zakaj bi čutila strah? Ali ni to Božja hiša? Daleč od tega, da bi me prestrašili, neskončni prostori me spremljajo in ganejo tako, da hoče moja duša leteti po njih z zaupanjem Božjega otroka.« Je prva čilska svetnica, prva neevropska karmeličanka, razglašena za svetnico, in ena od petih Terezij, ki so razglašene za svetnice. Njen god praznujemo 13. julija.

Njeno svetišče v mestu Auca v provinci Los Andi vsako leto obišče več kot 100 000 romarjev. Med njimi je posebno veliko mladih, ki jim je vzor in velika priprošnjica ter s tem tudi njihova zavetnica.

MISLI SV. TEREZIJE JEZUSOVE ANDSKE

»Cilj vsakega bitja je živeti za Boga, iz Boga in v Bogu. Kako velika je Božja dobrota! Zamislil si nas je iz nič in nas poklical v večnost. Edina stvar, ki je kaj vredna, je moja duša, ker je neumrljiva, mogočnejša je kot svet, kajti svet ima konec. Moja duša ni s tega sveta. Edini, ki jo lahko zadovolji, je Bog, kajti On je neskončen. In jaz sem Božja, On me je ustvaril. On je moj začetek in moj

konec. Da bom lahko popolnoma Njegova, moram popolnoma izpolniti Njegovo usmiljeno voljo.«

»Lahko rečem, da je moje življenje nenehna molitev, kajti vse, kar počnem, počnem iz ljubezni do svojega Jezusa.« (Pismo 52)

»Zakaj smo bili ustvarjeni? Ustvarjeni smo bili zato, da služimo Bogu in Ga ljubimo nadvse.«

»Duša, ki se je združila z Jezusom in se z njim poistovetila, zmore vse. Zdi se mi, da je to mogoče doseči le z molitvijo.« (Pismo 130)

»Greh je strašljiv. Koliko grehov sem storil v svojem življenju? Bog me ni kaznoval, nasprotno, ogrnil me je s svojo milostjo. Kolikokrat mi je odpustil! Pojdi proč od mene, greh. Jaz želim pripadati Bogu. Raje bi umrla, kot pa storila greh. Odpusti mi, moj Gospod, odpusti mi. Ti si dobrotar in neskončno usmiljenje.

Ljubim te. Prosim, ne pusti mi ločiti se od tebe.«

»Ti se me naučil, da so za popolnost potrebne tri stvari. Prva, ljubiti molitev. Druga, da se popolnoma ločimo sami od sebe in se združimo z Jezusom, tako da postanemo z njim ena oseba. Tretja, v polnosti, popolnoma se moramo izročiti Bogu.«

MOLITVE

Bog usmiljenja, veselje svetnikov, postavil si mladostno srce svete Terezije v ogenj deviške ljubezni do Kristusa in do njegove Cerkve, da je bila celo v trpljenju vesela priča usmiljenja. Po njeni priprošnji nas napolni z darovi svojega Duha, da bomo lahko z besedami in dejanji oznanjali radostno sporočilo Tvoje ljubezni svetu. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

September-oktober 2020

21

Gospod Jezus, izbral si sv. Terezijo iz Andov, da bi ljudje ob njej spoznali veselje, ki ga daje ljubezen do Tebe. Svoje življenje je posvetila Tvoji ljubezni in na svojem obrazu zrcalila lepoto Tvojega usmiljenega obraza. Prav tako si jo prosil, naj širi radostno sporočilo evangelija in tako je v svojem mladem življenju živela evangelij ljubezni. Gospod, prosimo Te, naj njena cerkvena kanonizacija služi slavi Tvojega imena in naj ponese sporočilo vere in ljubezni, veselja in upanja vsem, zlasti tistim, ki to najbolj potrebujejo. Prosim Te tudi, da nam podeliš posebno milost, za katero te zdaj prosimo po njeni priprošnji. Amen.

Sveta Terezija iz Andov, z Marijino roko si bila spremenjena v mlado dekle, zaljubljeno v Jezusa Kristusa. Ti si vzor svetosti in pot popolnosti za Cerkev. Znala si se smejati, ljubiti,

se igrati in služiti. Bila si močna, ko si trpela, in radodarna v ljubezni. Vedela si, kako slaviti Boga v preprostih življenjskih stvareh. Pokaži nam Očetovo ljubezen, da bomo živeli prijateljstvo v veselju in nežnost v družini. Pomagaj šibkim in trpečim, da jih bo Sveti Duh opogumil z upanjem. Prosi za nas in za ljubezen in mir v Čilu. Sveta Terezija iz Andov, izbrana hči čilske cerkve, vernica karmela, prijateljica mladih, služabnica revnih, prosi za nas vsak dan. Amen.

Pripravila: Klavdija Jurišić

Viri:

Letters of Saint Teresa of Jesus of the Andes, translated by Michael D. Griffin, 1994.

<https://teresadelosandes.org/english/bio-vie-teresa.php>

<http://www.santuarioteradelosandes.cl/new/index.php/es/multimedios>

MLADIFEST 2020 – CERKEV POTREBUJE MLADE

Zaradi epidemije koronavirusa je bila udeležba na Mladifestu letos precej okrnjena, vendar so dogajanje v živo prenašali v dvajsetih jezikih. Prireditelji so navedli, da je srečanje spremljalo več milijonov ljudi.

Zaključno sveto mašo letošnjega Mladifesta 2020 je daroval sarajevski kardinal Vinko Puljić. V svoji pridigi je vprašal prisotne, zakaj so prišli na Mladifest v takih okoliščinah. Prepričan je bil, da so mnogi prišli zaradi izkušenj prejšnjih let in ker so jim govorili, da se na Mladifestu sreča Boga in doživi Božjo bližino. Morda so nekateri prišli zaradi praznine, ki so jo čutili v sebi, da bi napolnili svoj življenjski akumulator in bi mogli biti pripravljeni slediti prihodnjim izzivom v življenju. Spet drugi so prišli, ker so se izgubili v svojem delu, iskanjih, težavah in so želeli srečati sebe in v sebi Boga. Pri tem je navedel svetega Avgušтина, ki

je rekel: »Bog, povsod sem te iskal, a ti si bil v meni, toda jaz sem bil zunaj sebe.« Mladi pridejo v Medžugorje zato, da se spovejo in najdejo mir v svojih dušah, da odkrijejo ljudi kot svoje sopotnike in da »preiščejo« sami pri sebi, koliko so se pripravljeni žrtvovati, je še rekel.

Nekateri nimajo tako močne vere, vendar so prišli v Medžugorje, da bi jih Marija privedla k Jezusu. Kardinal je rekel: »Kar iščete, boste našli pri Jezusu. Marija vas bo vodila k Njemu. Zato je sporočilo tega srečanja: 'Pridite in boste videli!' Ne z očmi, ampak s srcem. Videli z vero vstalega Jezusa. Samo on more odgovoriti na vaša življenjska vprašanja. Vsa razmišljanja in znanja ne morejo dati tistega, kar daje Jezus: 'Svoj mir vam dajem.' Zato je pomembno, da se naučimo od Marije, kako poslušati, slišati, sprejeti in živeti Božjo besedo.«

Mladim je povedal, da so v svojem življenju podedovali veliko deformiranega in s to deformiranostjo je treba živeti. Deformirano je pričakovanje, da lahko živimo brez trpljenja, saj v resnici v življenju nihče ni dosegel nič, če ni tudi kaj potrpel. Križ, trpljenje je del nas, tu se učimo. Deformirano je nenehno iskanje užitkov, potrošništvo ... Če so obteženi s tem, je mladim svetoval, naj uporabijo svojo pamet in odkrijejo Tistega, ki je rekel: 'Jaz sem Pot, Resnica in Življenje.' S svojim srcem naj se odločijo za to Življenje. Priporočil jim je, naj v svojem duhu objamejo Vstalega in se ne bojijo življenja. Tako bodo sposobni graditi prihodnost. Strahopetci in tisti, ki se niso pripravljali žrtvovati, ne morejo graditi prihodnosti. »Dragi mladi, če želite graditi prihodnost, dopustite, da vas Marija vodi k Jezusu. Poslušajte njo, ki jo On poučuje. Pridite in glejte, ne z zemeljskimi očmi, ampak z očmi vere.« Ko pa se bodo vrnili domov, jim je naročil, naj tudi drugi vidijo, da so srečali Boga in našli Jezusa, da jih je Marija vodila k Njemu. Naj se navdušijo še drugi in želijo doživeti to, kar oni doživljajo. Kardinal se je veselil, da je mogel moliti z mladimi, klicati Marijino pomoč in kot pastir ohrabriti mlade: »Ne bojte se življenja!« Kardinal je še rekel, da želi izkušnjo 50-letnega duhovniškega poslanstva

prenesti mladim ob življenjskih vprašanjih. Želi moliti z njimi in zanje. Nekateri so mu rekli, naj prosi Mamico zanje. Všeč mu je, da se zatekamo k Materi Božji, Mamici. Če je Jezus rekel, da je Marija naša Mati, smo mi njeni sorodniki in domači, ko poslušamo in živimo odnos z Njim. Marija ni le naša vzornica in zagovornica, ampak tudi kaže, kako priti k Bogu z odprtim srcem in izpolnjevanjem Božje volje.

Kardinal je spregovoril tudi o tem, da je Medžugorje kraj nove evangelizacije. Še več, romarji se tu spovejo, očistijo svojih grehov, sprejmejo pokoro in pristopijo k svetemu obhajilu. Pri tem doživijo mnoga globoka srečanja, zlasti nekatere molitve izražajo zelo osebni odnos do Jezusa Kristusa, kar je največja evangelizacija. Marija vodi ljudi h Kristusu in k Očetu.

Prisotne na letošnjem Mladifestu je razveselilo sporočilo papeža Frančiška. Papež se je veselil tega srečanja mladih in jih je želel okrepiti in spodbuditi v njihovem upanju. Povabil jih je, naj v Jezusu Kristusu odkrijejo izvir svojega upanja in prihodnosti. Sveti oče je v uvodu poudaril, da srečanje v Medžugorju pomaga mladim 'odkriti drugačen način življenja, tak, ki se razlikuje od tistega načina življenja, kot ga ponuja kultura minljivega.« Papež je pojasnil, da srečanje spodbuja odprtost, da mladi »tečejo za

evangelij« in si zanj prizadevajo. Pri tem naj jih spodbuja Sveti Duh. Njegovo sporočilo mladim je: »Cerkev potrebuje vaše navdušenje, vaše navdihe, vašo vero.« Papež je mladim ponudil Devico Marijo kot 'veliki vzor Cerkev', kot zgled, ki naj mlade navduši in vodi. V Marijinem 'da' Bogu se skrivata velika moč in spodbuda, da Kristusu sledimo 's poslušnostjo in svežino'. Pri tem je treba tvegati, kajti srečanje z Jezusom Kristusom pomlaja, zaradi njega moremo jasneje videti poln in dokončen smisel svojega življenja. Nuncij Luigi Pezzuto je označil papeževo sporočilo kot 'presenečenje', papež Frančišek pa je s tem ponovno pokazal, da gleda na

dogajanje v Cerкви z Jezusovimi očmi in Njegovo modrostjo. Papež je zapisal mladim, naj jim kateheze, molitev, bratska srečanja ... pomagajo, da srečajo Jezusa Kristusa, še posebno v zakramentu svete evharistije in svete spovedi.

Geslo letošnjega festivala 'Pridite in boste videli!' je na neki način odgovor na različne razprave glede dogajanja v Medžugorju, je poudaril nadškof Hoser. Medžugorje je že od začetka prikazovanj kraj pričevanja in osebnega spreobrnjenja, kar se je potrdilo tudi na letošnjem Mladifestu.

Primož Krečič

Foto: Radiopostaja MIR Medžugorje

Foto: Dani

September-oktober 2020

25

DOGODKI IN SPOMINI

ZGODOVINA PLAVEGA KRIŽA

Poti v medžugorskih vaseh se vijejo pod dvema vzpetinama, ki sta mestu dali ime. Hrib prikazovanj ali Podbrdo pa je tista, ki beleži začetke medžugorski dogajanj, tam se je Marija prikazala šestim otrokom. Pod vznožjem Podbrda nas danes urejene poti usmerjajo na mesto dogodka. S strani parkirišča zagledamo tablo, ki nas usmerja k Plavemu križu. Številni romarji so seznanjeni s tem molitvenim prostorom in ga večinoma povezujejo z vidkinjo Mirjano, ki je tam več let imela videnja vsakega drugega v mesecu. Mnogim pa se postavljata vprašanji, zakaj je križ modre barve in zakaj sta danes postavljena kar dva taka križa z urejenim molitvenim prostorom okrog njiju.

Njuna zgodovina nas vodi nazaj k samim začetkom prikazanj. Takrat so šesterica otrok in z njimi vsi vaščani hiteli na mesto prikazanja, komunistična oblast pa je želela to preprečiti. Ljudem so prepovedali hojo na Podbrdo, prostor so zamejili in občasno postavili zasedo, ki je kršitelje prijela in jih kaznovala z zaporom.

4. julija 1982, takrat je bil to državni praznik dan borca, se je skupina fantov in deklet, ki so se zbrali pred Vickino staro hišo, odločila, da se bodo kljub prepovedi skupaj z vidcem Ivanom povzpeli na Podbrdo. Tam so molili in slavili Boga in takrat se je Marija nepričakovano prikazala Ivanu in mu dejala, da si želi, da bi ustanovili molitveno skupino, ki bi se

sestajala dvakrat tedensko in na katere srečanjih bo prisotna tudi ona sama. Rekla jim je, naj sami določijo dan in uro, saj so nekateri že hodili v službo in ne bi mogli kadarkoli. Izbrali so torek in petek ob 22. uri. Takrat se je v cerkvi končal molitveni program in vsi člani so bili lahko prisotni.

27. julija 1982 so se odpravili na takšno srečanje in na mestu, kjer se danes nahaja prvi Plavi križ, je Ivan nenadoma imel videnje, v katerem je bil opozorjen, naj se z molitveno skupino ne povzpne na Podbrdo, saj je bila približno 200 m od tega kraja postavljena zaseda policajev. Tako je Marija tega večera zaščitila molitveno skupino in Ivanu pokazala, kje se lahko sestajajo, ne da bi jih ujeli. Eden izmed članov skupine,

Nedeljko Brečić, je v dogovoru z vidcem Ivanom označil to mesto. Postavil je lesen križ, velik približno 2,5 m. Da bi ga zaščitila pred dežjem in plesnijo, sta Nedeljko in Ivan vzela nekaj barve pri Ivanovem očetu Stanku, ki je ravno takrat barval neko ograjo, in ga prebarvala. Barva je bila modra in tako je ta križ postal Plavi križ.

Policijski nadzor je počasi popuščal, vendar se je skupina vseeno ves čas zbirala okrog Plavega križa in v njegovi bližini, v majhnem poglobljenem delu. Do leta 1987 je bila to zaprta skupina, od takrat dalje pa so na njihovih molitvenih srečanjih lahko bili prisotni tudi drugi. Zaradi tega so člani prostor razširili tudi v ta poglobljeni del.

Leta 1989 so bile molitvene skupine

September-oktober 2020

27

uradno dovoljene. Takrat je italijanski romar Fausto iz Bormia stari križ, ki je bil že povsem ogorel od sveč, zamenjal z železnim.

Drug Plavi križ, ki se nahaja desno, gledano s podnožja hriba, je bil postavljen leta 1999. Na 17. obletnico Marijinega prikazanja Ivanu, 4. julija 1999, je bila skupina zbrana pri molitvi in takoj po molitvi je preminil Nedeljko Brečić, član skupine, ki je skupaj z vidcem Ivanom postavil prvi Plavi križ. V njegov spomin so Ivan in člani skupine s fanti iz skupnosti Cenacolo postavili še drugi Plavi križ v tem poglobljenem prostoru. Okrog njega so uredili molitveni prostor in postavili kamnite klopi. Od tedaj

dalje se molitvena skupina sestaja pred tem, drugim Plavim križem in od tedaj pa vse do 18. marca 2020 je imela tukaj videnja vidkinja Mirjana.

Ante Brečić (sin pokojnega Nedeljka Brečića) je letos v maju s skupnostjo Cenacolo organiziral obnovo in ureditev tega prostora in ob naslednjem romanju v Medžugorje bomo lahko že občudovali njihov trud in delo.

Prevod in priredba: Klavdija Jurišić

Vir: <https://www.medjugorje-info.com/hr/medjugorje-novosti/uređenje-molitvenih-mjesta-oko-plavog-križa>

Foto: medjugorje-info.com

MOJI SPOMINI NA P. SLAVKA BARBARIČA

José Luis López San de Roman, ki živi v mestecu Valladolid blizu Madrida v Španiji, že vrsto let organizira romanja v Medžugorje. Letos avgusta mu je uspelo priti z dvema skupinama romarjev, in to kljub vsem vsiljenim strahovom in zakonom zaradi pandemije COVID-19. Kako in zakaj se je kljub vsemu odločil priti v Medžugorje, nam je povedal v kratkem razgovoru.

Kako to, da ste si koroni in vsem opozorilom navkljub vseeno upali priti v Medžugorje?

Običajno vsako leto pridemo na romanje v Medžugorje in na Mladifest. Letos nam je bilo zaradi sedanje situacije zelo žal in si kar nismo mogli predstavljati, da nas ne bi bilo tu. Lahko bi rekel, da nam je Medžugorje v preteklih letih veliko dalo, zdaj pa je vrsta na nas, da Medžugorju s svojimi prihodi vsaj malo povrnemo. Medžugorje je zame tudi zdaj duhovno središče sveta.

Najbolj problematičen del potovanja

so tokrat bila potrdila, kar pomeni, da smo se morali testirati za COVID-19 in biti negativni. Ker nekateri romarji živijo v okolici Madrida, jim je bil za ta opravek potreben en dan več kot tistim iz mesta, nato pa je bilo treba v 48 urah kreniti na pot – bilo je zelo težko. Toda ljudje so se vseeno organizirali in uspelo nam je prestopiti mejo tako, da smo vsi imeli pravočasen negativen izvid. Večina naših romarjev je iz Madrida in okolice.

Vi seveda niste prvič v Medžugorju, kajne?

Ne! Pravzaprav niti ne vem, kolikokrat sem že bil tukaj!! Šestdeset-, sedemdeset-, morda osemdesetkrat. Prvič sem bil tu že leta 1987. Tu sem spoznal tudi pokojnega p. Slavka, ko pa sta p. Slavko in Marija Pavlović potovala po Španiji, sta prespala v moji hiši.

Česa se najbolj spominjate iz svojih srečanj s p. Slavkom?

Zame je bil p. Slavko duša

Medžugorja. Takrat, v prvih romarskih letih, še ni bilo prevajalca večernega molitvenega programa, zato je bila njegova pridiga v štirih jezikih, v hrvaščini, italijanščini, nemščini in francoščini. Isto je veljalo za druge molitve/meditacije pri oltarju. Za romarje je vedno imel kratka predavanja o Medžugorju in njegov nagovor se je vedno začel takole: »Pred dvanajstimi leti, osmimi meseci in tremi dnevi ... se je Marija prikazala v Medžugorju! In vedno je poudarjal, da so najpomembnejša Marijina sporočila oziroma njena prisotnost. Ona je tukaj. Govoril je o sporočilih ... Med češčenjem Najsvetejšega sem ga velikokrat videl jokati. V tistih letih zunanega oltarja še ni bilo, ves program je bil v cerkvi. Z romarji smo se vedno poskušali prebiti čim bližje oltarju, v prve vrste. Cerkev je bila nabito polna. Pred Najsvetejšim je p. Slavko vodil kratko meditacijo, sledili so trenutki tišine in zbranosti, med katerimi smo njega videli klečati, s solzami v očeh.

Med mojim drugim potovanjem v Medžugorje je p. Slavko vodil molitev za ozdravljenje. Med drugim je rekel tudi to: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obremenjeni, in jaz vam bom dal počitek!« Ob teh patrovih besedah sem močno začutil Jezusovo prisotnost. P. Slavko je namreč imel to karizmo, da so ljudje, ko jim je govoril, imeli občutek, da je

Jezus tam resnično prisoten, da je živ! Vedno sem govoril, da je p. Slavko najbolj posebna oseba, kar sem jih kdajkoli srečal v svojem življenju. Ker nikoli nisem srečal nekoga, kot je on. Druga taka oseba je zame moj oče.

Kako živite Medžugorje doma sedaj, ko fizično ne morete biti tako pogosto tukaj?

Večerni molitveni program pogosto spremljamo po internetu, čez dan velikokrat molimo »rožni venec miru« (sedemkrat Oče naš, Zdrava Marija in Slava Očetu ...), doma, v družini se trudimo živeti, kar smo se naučili v Medžugorju. Vsa naša hiša pa je polna Marijinih slik. Kadar pa kdo praznuje, dobi od nas posebno darilo – rožni venec, ki ga je Marija blagoslovila s svojo materinsko ljubeznijo.

Besedilo in foto:

Paula Tomić, medjugorje-info.com

Vir: <https://www.medjugorje-info.com/hr/svjedocanstva/svjedocanstvo-jose-luis-lopez-san-de-roman>

NAJ GORIM Z OGNJEM TVOJE LJUBEZNI

Gospod Jezus, poznam te kot miroljubnega
in usmiljenega človeka, ki vodi v Božje kraljestvo.
Toda tokrat mi hočeš povedati,
da si prinesel na svet ogenj in čakaš, da bo zagorel.

Pogosto je razpoloženje v srcih učencev bolj hladno.
Saj niso odklonilni do Tebe,
niso pa niti malo pripravljeni,
da bi se brezpogojno odprli tvojemu daru in ljubezni.
Tudi sam se redko rešim te prebrisanosti:
ob tvojem ognju se grejem,
ne pustim pa, da bi me tvoj ogenj vžgal.

Ogenj uporabljajo Tvoji nasprotniki, ki kurijo katedrale,
kristjani pa v strahu trepetamo in podpiramo kompromise.
Gospod, osvobodi me od vsega,
kar ovira mojo podaritev
in odprto sprejemanje Tvoje ljubezni.

Na pomoč kličem Tvojo Mater Marijo!
Naj me ona vodi in me spodbuja,
da bom gorel z žarom, ki nikoli ne zbledi.
Naj me podpira v binkoštnem ognju,
ki ga je sama doživela.
In daj, da bo Sveti Duh vžgal
tvojo Cerkev v prijetni toplini,
da bo prinesla mnoge radosti odrešenja
in svetila v svetu, ki se je znašel v veliki temi.

Primož Krečič

September-oktober 2020

31

Foto: Dani

ČASTITE JEZUSA, POSNEMAJTE MARIJO!

Nagovor vidca Ivana na Mladifestu 2020

»Pričakujem, da na tem svetu živim le enkrat. Zato naj v tem svojem edinem zemeljskem življenju storim vse, kar morem dobrega, in naj izkažem dobroto vsem bitjem, ki jih bom srečal, ... ker ne bom več šel po tej poti.«

Dragi duhovniki, dragi prijatelji v Kristusu, še posebej pa mladi, ki vas z veliko nežnostjo nosim v svojem srcu. Na tem nenavadnem Mladifestu, kjer molimo in slavimo ljubezen Jezusa in Marije, vas želim na poseben način pozdraviti iz srca.

Marija pravi: »Kdor moli, se mu ni treba bati prihodnosti.« Ni se treba bati. Dragi moji mladi, ni se vam treba bati prihodnosti. Vsi dogodki so v Božjih rokah. Jezus vas vabi, da Mu zaupate in da molite, se z Njim pogovarjate in ga nosite v svojih srcih. Vstopili smo v težko obdobje v Cerkvi in v svetu. Toda ne pozabimo,

da smo za ta čas rojeni v Božji modrosti. Marija nadaljuje: »Otroci, potrebujem vas, da mi pomagate uresničiti moje načrte.« Ta klic je tudi za vas. Marija na poseben način bedi nad vami, čuva vas kot zenico svojega očesa. Ljubi vas z nežno ljubeznijo. Ljubezen, ki jo ima do vas, ko gleda vsakega od vas, vsakega posebej, je zelo težko opisati. To je nepopisna ljubezen, tako lepa, tako nežna, tako vzvišena.

Marija vas potrebuje. Najprej potrebuje to, da odprete svoja srca molitvi. Molite bolj iz srca. V enem od svojih sporočil je dejala: »... še posebej mladi iz te župnije – naj bodo bolj dejavni v svojih molitvah.« Ob drugi priložnosti je še povedala: "Mladim želim posebej povedati, naj bodo bolj odprti Svetemu Duhu, ker jih želi Bog v teh dneh, ko je Satan na delu, pritegniti k sebi." Marija v

teh nemirnih časih nenehno bdi nad vami, skrbna bolj kot kdajkoli vas nenehno vodi.

Kraljica miru prosi vse, da se vrnemo k Bogu. Dragi moji mladi, svet ne more ponuditi upanja in miru, ki ga daje Kristus. Pravi mir prihaja samo od Jezusa. Jezus je tvoj mir. Molite za ta mir. Brezsrčni časi se rodijo v srcih ljudi, ki ne poznajo Boga. Ni treba, da se ti s tem srečaš. Odprite svoja srca in molite, molite, molite, da bi bolje spoznali Boga in da bi zaradi vašega zgleda lahko vsak začutil to Božjo ljubezen in mir. Molitev v Kristusu prinaša mir v srce. Šele ko bo duša našla mir v Bogu, bodo njena hrepenenja potešena. Dragi moji mladi, živite danes to sporočilo miru, to upanje. Nesite ga vsem v svojih družinah, vsem prijateljem in svetu, v katerem živite.

Dragi moji mladi, pogosto prejemajte zakramente, zlasti sakrament sprave in sveto evharistijo. Zakramenti vas prenavljajo in vam dajejo moč.

Dragi moji mladi, nenehno molite rožni venec. Z rožnim vencem boste premagali vse nesreče, ki jih skuša Satan povzročiti vam in svetu. Vsak dan odgovorite na Marijin klic k molitvi rožnega venca. Rožni venec vam prinaša mir.

Dragi moji mladi, vzemite si čas za češčenje Jezusa v Najsvetejšem. Preživite čas v tišini, da boste v svojem življenju jasneje slišite glas Svetega Duha.

Dragi moji mladi, živite sporočila Kraljice miru. Postanite odlični učenci v šoli ljubezni.

Ne bojte se! »Kdor moli, se mu ni treba bati prihodnosti.« Jezus v Svetem pismu pravi: »Ne bojte se!« Jezus pošilja svojo mamo in ji naroča, naj otrokom reče, naj se ne bojijo.

Marija prihaja sem. Prihaja na poseben način, zato da vabi mlade vsega sveta, naj molijo za mir. Ona vas potrebuje. Vi ste prihodnost Cerkev, vi ste prihodnost sveta. In svet miru je mogoč. Mogoč je preko vas. Ne čakajmo, da bi začel kdo drug – to bo izguba časa. Začnite danes in sledite Marijinemu klicu in bolje živite njena sporočila. Bog vas blagoslovi.

V teh dneh, ko smo posebej povezani v molitvi, vas, dragi mladi, posebej izročam Mariji, naši materi, Kraljici miru! Božji blagoslov!

Foto: Dani

PRIČEVANJE

TUDI TO JE MOČ MEDŽUGORJA ...

*... Okrepi se, ko ne vidimo izhoda;
spoznamo tudi, da velja: ko Bog
zapre ena vrata, odpre druga!*

Hvaljeni Jezus in Marija, dobri ljudje!

Ime mi je Ivan, odraščal sem in bil vzgojen v patriarhalni družini, kot je to običajno pri Hrvatih. Bil sem krščen, šel sem k prvemu svetemu obhajilu in birmi, vse po "normativih" katoliške Cerkve. Če bi me takrat kdo vprašal, zakaj sem prejel te zakramente, bi nedvoumno odvrnil: »Ker so mi to naročili starši!« Kot otrok sem Boga dojemal kot nekoga, ki sedi tam gor v nebesih, ima dolgo belo brado (ker je že zelo star) in gleda nas, uboge male ljudi, in nas premika kot lutke na vrvici. Resnici na ljubo mi ta podoba Boga ni bila prav nič všeč.

Ko sem postajal starejši, je ta podoba vedno bolj bledela, Bog pa mi je bil vedno bolj neznan. Imel sem svojo ekipo, družino, dekle, trdno zvezo ... Halo, kakšen Bog?!! Ali sploh potrebujem kakšnega Boga tam gor, da bi mi bilo dobro?

Po višji šoli sem se oženil, takrat sem zakrament (poroke) prvič doživel kot nekaj velikega, svetega. Tistega dne sem se izročil svoji ženi za vse svoje življenje, sam zase pa sem šepnil: Bog mi pomagaj!

Z ženo sva si postopoma ustvarila svoj dom, odprla svoje podjetje in spet je bilo vse tako, kot mora biti. Edino, kar se nama "ni zgodilo", je bil otrok, ki sva si ga oba močnooo želela. Če pa je žena že zanosila, je kmalu sledil splav ali pa se je zgodila izvenmaternična nosečnost.

Počutila sva se kot v začaranem

krogu sreče in nato padla v brezno obupa z vprašanjem: zakaj nama Bog ne da otrok? Po več premišljevanjih sva ugotovila, da sva se preveč zanašala nase, da sva v hitenju za blaginjo tega sveta izgubila sebe ... Takrat sva se spet spomnila na Boga. Kot se običajno zgodi, ko ste v breznu, sva se na prigovarjanje družine odpravila v Medžugorje, kjer pa se nama ni zgodil noben čudež ali kaj podobnega. Kraj sva doživela kot majhno mirno mesto, vse je bilo ok, super ... Toda, kje so čudeži, ki se tu množično dogajajo? Nisva videla slepega, ki bi ravnokar spregledal, niti invalida, ki bi se dvignil s svojega vozička in začel hoditi ... Nič posebnega nisva doživela!

Pa vendar se je po tem obisku Medžugorja v najinem življenju nekaj prelomilo, saj sva začela vsak večer skupaj moliti, kar nikoli ni bila naša praksa, začela sva brati Sveto pismo, čeprav nisva ničesar razumela. Vse se je vrnilo na staro pot, le da sva bila midva veliko bolj umirjena.

Potem sem nenadoma zaslišal nekakšen klic, da bi sam (brez posebnega razloga) poromal v Medžugorje ... Zdaj razumem, kako nas Bog oblikuje, ko mi tega sploh ne dojemamo in ne razumemo ...

Vzel sem našega psa in se odpravil na pot.

Odločil sem se, da se v enem popoldnevu povzpnem najprej na Hrib prikazovanj in nato še na

Križevac. Če že govorijo: zdrav duh v zdravem telesu! Ker pa Medžugorja razen strogega centra nisem poznal, sem se najprej znašel na Križevcu. Kar je, je, sem si mislil.

Ko sem se vzpenjal po kamniti poti, sem srečeval mnoge ljudi, ki so se vzpenjali bos, v skupinah ali sami molili z veliko ponižnostjo, skrušenostjo ... In čudovito je bilo videti in slišati toliko narodov, toliko ljudi, toliko jezikov in občutiti toliko miru, čudovito.

Ko smo prišli v Križevac, sem sedel na enega od kamnov, da bi si malo oddahnil. Razmišljal sem in gledal križ – in tedaj mi je bilo, kot da so se odprle vse moje rane. Jokal sem kot še nikoli v življenju, iz razloga, ki mi je bil neznan, nerazumljiv, edino, kar mi je šlo po glavi, je bilo: odpusti mi, odpusti mi, odpusti mi ...

Potem ko sem se nekoliko umiril, sem se tokrat z molitvijo na ustnicah in v srcu odpravil na Podbrdo. Ko sem prišel na Hrib prikazovanj blizu Marijinega kipa, so me spet oblile solze. Nisem jih mogel, niti jih nisem hotel ustaviti. Tu sem občutil samo: vse bo v redu!

Molite, verujte, ne obupajte!

Po tistem obisku Medžugorja in potem, ko sem ženi povedal, kaj se mi je tam zgodilo, sva še zvesteje molila. Vrstili so se rožni venci, devetdnevnice ...

Čeprav otrok še ni prišel, sva se skupaj počutila močnejša od vsega. Lahko rečem, da naju je Medžugorje spreobrnilo, da nama je povrnilo mir in vero, ki je nisva nikoli imela. Čeprav še danes, po 12 letih zakona,

čakava na mali "paketič" iz nebes za naju, ne nehava moliti, ne nehava biti eno, skupaj, ne nehava tudi verjeti, da se nama bo otrok tako ali drugače preprosto zgodil. To je od ena tistih stvari, ki jih preprosto veš, tudi ko vsi okoli tebe tega ne verjamejo več.

Ne glede na to, kako težko je, sva se naučila, da je Bog vedno z nami, da kliče mene in tebe, da nas varuje, ... ključ, ki odpira vrata našega srca, pa je samo v naših rokah.

Ivan

Vir: <https://www.medjugorje-info.com/hr/svjedocanstva/i-to-je-snaga-medugorja-osnazuje-nas-kad-ne-vidimo-izlaz-i-gdje-nam-se-zatvore-vrata-bog-nam-otvara-druga>

VIDKINJA MARIJA PAVLOVIĆ LUNETTI ZA SLOVENCE

Iz intervjuja z Marijo Pavlović Lunetti, ki je bil na Exodus TV, objavljamo še zadnji odlomek.

Frenk: ... Jezus se je daroval za človeka, da bi nam podaril večno življenje. Koliko je vredno eno človeško življenje?

Marija: Življenje je dragoceno v celoti, od samega spočetja do naravne smrti. Marija nam je govorila, naj se borimo z vsemi svojimi močmi, da bi pomagali ljudem, s katerimi se srečujemo, da bi pričevali, kajti življenje je večno. Moje telo bo razpadlo, moja duša pa ne. Torej jaz nisem kot cvet, ki se posuši, ampak sem duša, ki živi večno. Marija nam

je nenehno ponavljala in nam pomagala razumeti, da je to življenje tukaj minljivo, ni pa smrt konec, ampak sledi življenje v večnosti.

Tako imamo čudovito izkušnjo našega pokojnega p. Slavka Barbariča. On je bil povabljen v Medžugorje, da bi kot psiholog preučeval vedenje nas vidcev pred videnjem, med videnjem in po njem. Prišel je kot zdravnik, kot človek, duhovnik, ki bo dokumentiral dneve prikazovanj. Sčasoma pa je ob tem delu tudi sam globoko sprejel Marijina sporočila in jih začel živeti. Začel se je postiti, ne le toliko, kot je Marija prosila, ampak večkrat, tudi po devet ali 40 dni skupaj ob kruhu in

vodi, ob solati. Bil je človek, ki je postal, kakor mi rečemo, Bogu ljub na poseben način. Z Bogom se je pogovarjal z veliko ljubeznijo.

On je bil tudi moj duhovni voditelj; razlagal mi je globoke stvari, ki so se porajale v mojem srcu, pa tudi odgovarjal na vprašanja deklice, ki je odraščala. Večkrat mi je pomagal. Bil je hkrati duhovnik, človek, misijonar. Učil se je do svoje smrti, tudi tuje jezike (mislim, da je govoril več kot sedem tujih jezikov), vse to zaradi Marije, da bi čim bolj širil njena sporočila, ker jo je tako zelo vzljubil. Z nami je bil nešteto krat na videnju. Marije ni videl, vendar je občutil njeno prisotnost.

Ko je 24. novembra zaradi srčnega infarkta nenadoma umrl na Križevcu, je bil za nas to velik šok, saj je bil p. Slavko še mlad! Bil nam je zelo drag; vedno se je postavil na našo stran. Ni ga bilo sram, čeprav je bilo morda kdaj zanj kot duhovnika tudi neprijetno, kajti Medžugorje na začetku ni bilo to, kar je danes.

Ker je tudi njegov oče umrl zaradi šibkega srca, sem mu nekaj mesecev prej rekla: »Fra Slavko, pojdi na preiskave, da vidiš, če je s tvojim srcem vse v redu.« In rekel je: »Ravnokar sem jih opravil, moje srce je zdravo kot konj, ki je v polni moči za dirke.« In je šel vsako jutro ali na Križevac ali na Hrib prikazovanj. Ves dan je imel natrpan program. K njemu je prihajalo veliko ljudi, ki so

ga poslušali, on pa je poslušal njih, jim svetoval in jih spovedoval. Dan po njegovi smrti, 25. novembra, je v sporočilu, ki ga daje vsakega 25. v mesecu, Marija rekla: »Vaš brat Slavko se je rodil v nebesa in moli za vas.« Ta izraz, ki ga je Marija uporabila, pomeni: smrti ni, ampak je rojstvo. Velika žalost in bolečina zaradi ločitve od človeka, ki ga Duh ne oživlja več, se je zaradi Marijinega sporočila spremenila v radost.

Frenk: To pomeni, da se p. Slavku lahko priporočamo?!

Marija: Za nas je to bila še dodatna globoka izkušnja, da p. Slavko, prijatelj Medžugorja ni umrl, ampak se je rodil. Ko govorimo o nebesih, govorimo o novem, radostnem življenju, o življenju v milosti, milosti, da imamo dar vere in se Bogu za to tudi zahvaljujemo.

INTERVJU 2. del

Obvezen del vašega romanja je tudi Podbrdo.

Marija je tu kot mati in deli posebne milosti. Tu smo izmolili veliko novih življenj. Tudi tam, kjer zdravniki niso mogli več pomagati. Marija, HVALA! ... Mlada mamica je porodila bolno deklico. Zdravniki so ocenili, da bo živela samo pet mesecev. Molili smo rožni venec pri temperaturah pod ničlo, hodili bosi do Marije. Prosili smo za zdravje, dodali »zgodí se Božja volja«. Deklica je umrla. Po milosti pa so bile mamici odvzete žalost, bolečina in stiska. Doživljala je veselje, da ima v nebesih angelčka. Danes ima tri zdrave fantke ... Druga mamica je imela sinčka, ki je umrl pri dveh letih. Strašno bolečino je poskušala zdraviti v psihiatrični bolnišnici. »Po naključju« sva se srečali in povabila sem jo na naše romanje. Marija ji je izprosila tolažbo in drugega otročička ... Pri zadnjih treh romanjih, še posebej pri zadnjem, ki je bilo letos februarja, pa sem sama doživela posebne milostne trenutke nekje na sredi poti. Njeno močno navzočnost. Utihnila sem, nisem več mogla govoriti. *Ona* je bila z nami!

Vaše pripovedovanje tudi meni jemlje besedo, a pogledja nekoliko še tisto razsežnost, ki ji vi posvečate

posebno pozornost – dobrodelnost. Kako jo uresničujete na vaših romanjih?

Dobrodelnost da pečat vsakemu našemu romanju. Vedno obiščemo samostan »Skupnost ranjenih družin« v Vionici. Tu živi okrog 100 zapuščenih otrok in 50 ostarelih oseb. Prednica s. Kornelija nas sprejme z veliko ljubeznijo. Ko nas nagovori, nas uči o toplini življenja v družinah, vzgoji otrok, odnosih med zakoncema in še in še. Poudarja, da vse temelji na skupni molitvi, preko nje pritekajo vsi blagoslovi in vse rešitve. Njihova skupnost temelji na Božji previdnosti, vsi darovi so izmoljeni. Vesela sem, da z našimi darovi vsaj malo pripomoremo k lepšemu življenju teh nedolžnih otrok. Najbolj so veseli naše pristne slovenske hrane, pridelkov z naših vrtov in njiv. Veselijo se tudi vseh ostalih potrebščin za življenje, ki jih prinesemo. V zahvalo vsak dan molijo za nas. Kakšna milost!! Dragi moji romarji – darovalci, vsem se iz srca zahvaljujem za vašo darežljivost! ... Da pridejo vsi darovi srečno na cilj, pa imata velike zasluge tudi naša draga šoferja, gospod Dražen in gospod Ilija, ki sta odlična »Marijina šoferja«, z veliko znanja in izkušenj. Tudi vama iz srca HVALA za vso

potrpežljivost in iznajdljivost!

Kako pa doživljate sedanji čas, ko romanja v Medžugorje niso možna?

Sedaj, ko so prekinjena naša romanja, prepoznavamo mnogo sadov naših molitev, tihih žrtev, darovanj in odpovedi, tega duhovnega šopka za Marijine namene! Čeprav sedanji čas ni prijeten zaradi koronavirusa, nas ni strah. Marija pravi: »Ne bojte se, jaz sem z vami!« Njeno varstvo in zaščito občutimo. Romarji ostajamo povezani v Duhu ljubezni, molitvi in spoštovanju! Jaz pa vztrajam v dnevni molitvi pred Najsvetejšim. Molim za vse vas, dragi moji romarji, da ohranite in živite darove Medžugorja.

S kakšnimi občutki se ozirate na vse to dogajanje, v katerega ste bila (ne po svoji volji) poklicana?

V srcu čutim neizmerno hvaležnost. HVALA Ti, Marija, za toliko čudovitih romanj! Kar 15 let, skoraj vsak mesec. In niti eno ni bilo enako drugemu! HVALA za mnoge solze sreče in radosti, za mnoge uslišane prošnje, tudi ozdravljenja. HVALA vam, dragi romarji, za mnoga čudovita pričevanja na avtobusu na poti domov.

Občutek imam, da smo vaši romarji za vas kot ena velika družina, zbrana okrog Marije ... in ta občutek je nekaj posebnega. S katero mislijo pa bi, spoštovana gospa Emilija, zaokrožila najin

pogovor?

Molimo in verujemo v moč molitve! Odprimo svoja srca, da nas Bog napolni s svojo ljubeznijo in da bomo radost drugim.

Hvala tudi vam za vse, kar ste podelili z nami, in za vse, kar ste skupaj s svojimi romarji pred Najsvetejšim in Marijo izprosili za posameznike in za naš narod, našo domovino.

Pripravila: Mirjam Sterle

PRIČEVANJE

»POČUTIM SE STAREGA, NEBOGLJENEGA, NEUPORABNEGA«

Spodbude s. Emmanuel ob Marijinih sporočilih

S starostjo ali nebogljenostjo se pogosto pojavi vprašanje, kot ga je prejela sestra Emanuela: ***Nič več ne morem pomagati drugim. Počutim se nekoristnega.***

Odgovor s. Emanuele: Dragi prijatelj, resnica je ravno nasprotna! Ponovila bom to, kar sem že večkrat rekla: če se ne morete več telesno gibati in če ne morete delati tistega, kar ste delali prej, tudi Bog ne želi, da bi to delali. Če Bog dopušča to bolezen, to oviro, ki je za vas težka, se vas »poslužuje« čisto drugače. Želi spremeniti vašo molitev iz prej aktivne v kontemplativno. Kontemplirali boste Jezusa na

Njegovem križevem potu, na križu. Tako boste prispevali k sadovom Jezusovega trpljenja in se boste združili Jezusom, ki se na križu ni mogel čisto nič premikati. Tako boste združeni z Njim. Poskušajte se torej združiti z Jezusom, da bi skupaj z Njim nosili svoj križ. Lahko mu poveste vse, kar vam leži na srcu. Recite mu: »Gospod, Ti vidiš, da se ne morem gibati. Torej želiš, da se Ti pridružim prek molitve, ponižanja, te bolezni. S tem bom morda naredil še več kot prej.« Predvsem se ne vznemirjate. Kajti ***ta navidezna nekoristnost ni resnična.*** Absolutno niste nekoristni! Če si boste govorili,

da ste nekoristni, vas to lahko vodi v obup. Mnogi starejši, bolni, invalidi trpijo, ker da so postali nekoristni. **Tako nam govori svet. Ampak to absolutno ni res!** Treba se je res boriti proti temu, ker je to slabo. To je laž.

Da bi prišli do prave resnice, se je treba opreti na krščansko trpljenje. Treba je torej pridigati o pravem smislu krščanskega trpljenja. Starejše osebe in bolni so v družinah zelo pomembni. **Čeprav ležijo v posteljah in se ne morejo gibati, so pomembni v Božjem načrtu.** Morda ne morejo več sami darovati trpljenja, ker ne morejo več misliti, reagirati, lahko pa mi med mašo darujemo njihovo trpljenje, njihovo oviranost, ponižanje, njihovo bolečino ...

Darujmo vse to Bogu, da se On posluži tega daru. V nebesih bomo presenečeni, ko bomo videli, da se lahko s temi žrtvami, ki so s strani sveta zaničevane, veliko naredi za Božje kraljestvo in za rešenje sveta. To je trpečim treba povedati.

2. septembra 2017 je Devica rekla: *Otroci moji, ko prenašate bolečino, ko trpite, vstopajo v vas nebesa, in vsem okoli sebe dajete malo nebes in veliko upanja.* Ko trpimo, se v nas odpre neka rana. Postanemo ranljivi, občutljivi, preveč občutljivi. Tej bolečini se približata **dve osebi** – hudič, ki je vesel, da nas vidi ranljive. On bo poskušal okužiti našo rano in jo narediti grdo, neozdravljivo. To bo naredil na zelo prefinjen in inteligenen način. Naši zavesti bo vsiljeval svoje misli in občutke. Ker je sam poln obupa, bo tudi nam vsiljeval misli obupa. Šepetal nam bo, da nismo sposobni prenašati trpljenja, da smo že dovolj trpeli v preteklosti, navajal nas bo na misel, da bi si vzeli življenje. Pri tem bo razlagal, da je samomor danes nekaj čisto običajnega, da število samomorov narašča: »Le nekaj trenutkov in tvoje trpljenje bo končano!« Poskuša tudi sprožiti **dvom o Bogu**. Sprašuje: »Kateri je ta Bog, ki dopušča, da ti tako trpiš?!« ... Dopoveduje, da si nepomemben za Boga, ki ima toliko in toliko drugih ljudi, za katere skrbi. To vodi v ljubosumje, zagrenjenost, bogokletstvo, jezo.

Nikoli ne smemo poslušati tega glasu, saj nas vodi le v večje trpljenje, izgubo miru. Kako pa ustavimo glas skušnjavca? Če poznate Jezusa, je to lahko. Vprašajte se, ali bi vam Jezus svetoval, da obupate. In tako se sprašujte za vsako misel. Če je odgovor, da Jezus česa takega ne bi svetoval, preženite to misel. Kako pa to naredimo? **Z molitvijo k Jezusu.** Jezusu povemo, da nam te misli vsiljuje hudobec, da to niso naše misli; odklopimo se od njih in Ga prosimo, naj nam pri tem pomaga. Povemo Mu, da želimo poslušati Njega. Čeprav se bodo te misli še vračale, boste vedeli, da niso vaše, da vam jih škodljivec vsiljuje. **Vi jih morate le prekiniti in se odločiti, da jih ne boste sprejeli.** Duša, ki vam jo je dal Bog, ima posebno kakovost, ki se imenuje svobodna volja.

Hudič danes dela bolj kot kdaj koli prej, pravi Marija. Če to doživljamo, je to lahko znamenje, da nas hoče Gospod utrditi za duhovni boj. Vsi svetniki so imeli take preizkušnje, mnogi vse življenje. Če v tem boju vztrajate, rastete v svetosti.

Druga oseba, ki se nam približa, je pa Jezus sam. On pa govori v intimi vašega srca, popolnoma drugače. Satan dela veliko hrupa, zmede, nemira. Jezus pa je, nasprotno, popolnoma tiho. Medtem ko molite v svojem srcu, vam bo Jezus rekel: »Moj otrok, ne boj se. Nimaš se česa

bati. Jaz sem s teboj. Veš, tudi jaz sem trpel, in še koliko! Razumem tvoje trpljenje ... tvoje trpljenje je tudi moje, delim ga s teboj. Ti in jaz skupaj bova zmogla. Prepusti se popolnoma meni.« Ko Gospod vidi, da smo se Mu prepustili, da smo Mu prepustili svoje strahove, svoje skrbi, nas bo prosil za uslugo. Ta pa je čisto enostavna. Rekel nam bo: »*Otrok moj, daj mi svoje rane, svoje bolečine, svoje trpljenje.*« Če mu vse to damo, bo sprejel kot dar, kot zaklad.

Ne moremo si misliti, kako Gospod ceni vsak najmanjši dar, ki Mu ga darujemo. Sprejel ga bo torej in ga naredil za svojega; ker pa je vse, kar je pri Bogu, Božje, bo moja bolečina postala božanska in bo odslej pripadala Bogu. **Jezus bo vsrkal moje trpljenje.** Moja rana bo postala Njegova. Kaj je teklo iz Jezusovega

Srca na križu, ko so ga prebodli? Usmiljenje, ljubezen, življenje, Sveti Duh. Prek te rane prejemamo ozdravljenje, tolažbo, svetlobo. Vse milosti in vsi zakramenti prihajajo od tam – krstna voda in rešnja kri, ki teče na mojo dušo v času spovedi.

Če Jezus skrije mojo rano v svoje rane, sodelujem tudi pri odkupljenju (odrešenju) sveta, ki ga je opravil Jezus na križu. Seveda je Odrešenik le eden, in se imenuje Jezus Kristus, da ne bi bilo nejasnosti. Mi pa smo Kristusovo mistično telo, Kristusova nevesta. Kot Kristusovo mistično telo imamo od svojega krsta možnost sodelovati pri odrešenju, ki ga je že izvršil Jezus na križu s svojo žrtvijo. **Moja bolečina, ki traja pet minut, 5 let ali pa 50 let, se bo nekoč končala.** Sodelovanje pri odrešenju, reševanje duš pa je za večnost. Tu

ni mogoča nobena primerjava. Mala Terezija je rekla: **»Trpljenje mine, da smo trpeli, pa ostaja.«**

Marija pravi, **da bo naš križev pot postal pot veselja.** Postal bo pot naše svetosti, h kateri smo vsi povabljeni, da na njej vztrajamo pogumno in z veliko upanja. Vidkinja Vicka veliko trpi, vsi pa vemo, da ni žalostna oseba, ravno nasprotno, zelo vesela je. Kmalu po začetku prikazovanj je postala zelo bolna, že leta 1983 ali 1984. Je zelo krhka in ranljiva. Imela je tumor in veliko operacij na hrbtenici. Ob tem pa ogromno moli in daruje trpljenje. Nekega dne je prišla iz Rima, kjer so ji odstranili tumor na grlu. Imela je veliko brazgotino na vratu, še čisto svežo, pa sem ji rekla: »To je pa bilo težko zate, ta operacija.« Gledala me je z velikim nasmehom, z očmi, polnimi svetlobe in prekipevajočega veselja, in mi rekla: »Saj veš, sestra Emanuela, bilo je zelo lepo ... Če tako ljubiš Jezusa, stalno iščeš, kako bi mu dal kako darilo. Ko imaš bolezen ali tumor, imaš darilo za Jezusa. Bila sem tako vesela, da sem mu lahko darovala ta dar.« Na poti svetosti je Vicka že zelo daleč!

To pa je odvisno od kakovosti ljubezni do Jezusa. Devica nam je dala tudi to sporočilo: **»Želim vam dati svoje Srce, da bi lahko ljubili mojega sina Jezusa tako, kot ga ljubim jaz. In da bi se lahko med seboj ljubili, tako kot vas jaz ljubim.«**

In jaz ji rečem: »*Ne pozabi, da si nam obljubila dati svoje Srce, da bi lahko ljubili Jezusa tako, kot ga ljubiš Ti!*«
Treba jo je spomniti. Je zelo vesela, da bo lahko izpolnila obljubo. Na **Rue du Bac v Parizu** so na zapestjih Marijine obleke biseri. Iz enih so se razlivali žarki čudovite svetlobe, iz drugih pa nič. Ko je **Katarina Laboure** Devico med prikazanjem vprašala, zakaj nekateri dragulji ne sijajo, je Marija povedala, **da so to milosti, za katere ni nihče prosil.**

Torej prosimo!

Vsi kdaj trpimo. Darujmo svoje trpljenje in ga združujmo s Kristusovim trpljenjem. Dragi trpeči bratje in sestre, vaše darovano trpljenje rodi izjemne milosti. Dano vam bo **duhovno veselje**. Je pa še en sad trpljenja – **to je zahvala**. Zgled za to je lahko spet vidkinja Vicka, ki se zahvaljuje za vse trpljenje, ki ji je

dano. Ko se je prvič srečala z velikim trpljenjem (ko je bila opečena z vročim oljem), se je zahvaljevala. Bila je počaščena, da je bila od Boga izbrana, da lahko na posebno intenziven način sodeluje z Njim pri delih odrešenja z darovanjem trpljenja Stvarniku. **Prve molitve, ki pridejo do nebes, so molitve zahvale.** Tudi za trpljenje. Kajti vsako, še tako majhno darovano trpljenje pomaga **reševati duše za večnost.**

Pripravila: Marta Ciraj

Viri:

<https://www.youtube.com/watch?v=uaQEx1P85kQ>

Ex1P85kQ

<https://www.youtube.com/watch?v=IYERV7VRHUc>

V7VRHUc

Foto:

<https://www.youtube.com/watch?v=I4ots>

oV47cQ

September-oktober 2020

45

MARIJINI OBROKI – JESEN PRINAŠA SADOVE, PA TUDI SKRBI

Pričela se je šola. Z njo pa v našem delu sveta tudi jesenski čas, ko pobiramo plodove, sadove svojega dela. Hvala Bogu, ki nam jih daje obilo. Z jesenjo pa prihaja tudi hladnejše vreme, več vlage in večja možnost prenosa bolezni. Kjerkoli se nas več družijo, je previdnost zelo na mestu. Naše sodelovanje je ključno za naše zdravje.

S šolskim letom za otroke v najrevnejših državah sveta, tam, kjer so že vzpostavljeni Marijini obroki, prihaja tudi redni dnevni obrok. To je številnim otrokom glavna motivacija, da sploh hodijo v šolo. Hrana in izobraževanje sta ključna za prekinitve revščine.

Zato smo hvaležni, da smo lahko spet prispevali kar lepo vsoto, ki ste jo darovali, dragi dobrotniki.

V avgustu in septembru 2020 smo zbrali in Marijinim obrokom nakazali 6.150 EUR in tako prispevali za

enoletno šolsko prehrano 336 otrokom!

Marijini obroki (Mary's Meals) so svetovno gibanje za premagovanje lakote v svetu in za izvrševanje pravice do izobraževanja vseh ljudi. Ta »Marijina organizacija«, bila je namreč navdihnjena v Medžugorju, prehranjuje že 1.667.067 otrok iz 19 najrevnejših držav sveta. Kot smo že pisali, je za večino teh otrok malica, ki jo prejmejo po zaslugi številnih dobrotnikov, edini dnevni obrok.

Znesek za celoletno šolsko prehrano za enega otroka je 18,30 €.

V septembru smo praznovali Slomškov god. Naš veliki narodni buditelj, ki mu je bila »sveta vera luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodne omike«, je med drugim dejal: »Prizadevajmo si vsa, še tako majhna dela, zvesto opravljati, tudi majhnih dobrih del veliko storiti.« Dragi dobrotniki, naj bodo vsa vaša dobra dela iz ljubezni do bližnjega

bogato poplačana z notranjim zadovoljstvom in mirom v srcu. Naj nas in vas pri delu za pomoč najbolj ubogim podpira naš prvi blaženi, Anton Martin Slomšek!
Hvala vam!

Marta Ciraj

Možnost prispevanja darov:
DPM-MIR SLOVENIJA,
Černetova 20, 1000 Ljubljana,
Swift LJBASI2X
IBAN SI56 61000-0020668137
SKLIC: 00 1983-2002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za **naročanje ali odjavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

Oktober 1984: »Rada bi vas duhovno vodila, a če ne boste odprti, ne bom vedela, kako vam pomagati. Dovolj je, da npr. pomislite, kje ste bili s svojimi mislimi včeraj med mašo. Ko greste k maši, bi vaša pot od doma do cerkve morala biti čas priprave na mašo. Sveto obhajilo bi tudi morali sprejeti s čistim in odprtim srcem. Ne odidite iz cerkve brez ustreznega zahvalnega dejanja. Lahko vam pomagam samo, če prisluhnete mojim nasvetom; ne morem vam pomagati, če niste odprti. Najpomembnejše v duhovnem življenju je prositi za darove Svetega Duha. Ko bo prišel Sveti Duh, bo vzpostavljen mir. Ko se bo to zgodilo, se bo okoli vas vse spremenilo. Stvari se bodo spremenile.«

Dar za revijo 2€